

KITÜNTETÉSEK

(Fotók: Böröcz András)

Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkereszt

Magyar Bálint oktatási miniszter javaslatára a Magyar Köztársaság elnöke március 15-e alkalmából, több évtizedes szakmai, oktatói-kutatói és negyedszázados vezetői munkájáért, az intézményért, a hallgatókért végzett cselekedeteiért, sikeres életútjának elismeréséül a **Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkereszt**je kitüntetésben részesítette

dr. Ágfalvi Mihály urat,
főiskolai tanárt, főigazgató-helyettesét.

A kialakult gyakorlatnak megfelelően a lovagkeresztet Magyar Bálint oktatási miniszter a Néprajzi Múzeum aulájában március 13-án rendezett ünnepség keretében adta át.

Dr. Ágfalvi Mihály Szatmárnémetiben, 1941. július 7-én született, 1967-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán, földmérő szakon. Szakmérnöki oklevelét az oklevelet kiadó intézménynél 1973-ban, egyetemi doktori címét (dr. univ.) 1979-ben ugyanannál az intézménynél szerezte. 1979-ben német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Angol és német aktív nyelvismerete alkalmassá tette nemzetközi kapcsolatok, együttműködések szervezésére és fenntartására.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a BGVV székesfehérvári osztályán dolgozott, ott szerezte meg az oktatásban is elengedhetetlen szakmai gyakorlatot.

1970-től napjainkig a Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Főiskolai Karának (Székesfehérvár), illetve jogelődjeinek oktatója. Végig járta az oktatói ranglétrát. Adjunktusként került a geodéziai tanszékre. 1979-től főiskolai docens, majd 1992-től főiskolai tanárként végzi a tanártól elvárt magas színvonalon az oktatási, kutatási és nevelési feladatokat.

1981-től 1986-ig a kar tudományos igazgató-helyettese, 1986-tól 1991-ig főigazgató-helyettese. 1991-től két éven át vezette a Természet- és társadalomtudományi Tanszékét.

Két cikluson át, 1994-től 2001-ig volt a kar főigazgatója. Jelenleg ismét főigazgató-helyettesként segíti az állami vezetés munkáját.

Iskolateremtő egyéniség. Mint ember abszolút, mindig és minden körülmények között ember tudott maradni. A hallgatók körében az egyik legnépszerűbb oktató, annak ellenére, hogy az általa oktatott tantárgyban sokat követel. Tantárgyát a hallgatóknak nemcsak megtanította, hanem meg is szeretettette. Erre csak a magasan kvalifikált, legjobb oktatók képesek.

Csaknem negyed századot töltött az intézmény első vezetésében, második, első- és második emberként. Az intézményen belül és kívül szakmailag egyaránt elismert.

Számos szakmai hazai és külföldi testület tagja. A Magyar Földmérési és Távérzékelési Társaság főtítkárhelyettese, az Intézőbizottság tagja, a Nemzetközi Földmérő Szövetség (FIG) Magyar Nemzeti Bizottság elnöke két cikluson át, 1985–1990-ig az MTA X. osztálya Geodéziai Tudományos Bizottságának tagja, az MTA VEAB Bányászati, földtudományi és energetikai szakbizottság Geodéziai- és bányamérési munkabizottságának egyik alapító tagja, 1991-től 1995-ig elnöke, 1997-től 2005-ig a Magyar Mérnöki Kamara Országos Elnökségének tagja, a MTESZ Fejér megyei elnöke.

Hazai és nemzetközi rendezvényeken számos előadást tartott. Jegyzeteinek, magyar és idegen nyelvű publikációinak száma meghaladja a 40-et. Kutatásai főként a mérnökgeodézia szakterületéhez kapcsolódnak: gépészeti berendezések kontroll mérései; autóbusz karosszéria elemek minőségvizsgálata; darupályák deformáció-, vízpépítési műtárgyak mozgásvizsgálata.

Felsorolhatatlan azoknak a tanszéki, tanszékközi szerződéses K+F vállalásoknak a témája, amelyekben 33 év alatt folyamatosan részt vett. Hallgatók generációinak tanította „éles körülmények között” a szakma mesterfogásait. Hisz a mester és tanítvány emberi kapcsolatok erejében, határfokának felülmúlhatatlanságában. E munkákból folyamatosan készítettett szakdolgozatot, többször TDK dolgozatot.

Közreműködésével és irányításával több oktatást fejlesztő dokumentum készült. A MAB az ő főigazgatói vezetése alatt 2001-ben akkreditálta az Ingtalan-nyilvántartási Szervező Szakot. 2001 márciusában ún. keresztfélèves formában levelező

tagozaton elkezdődött az oktatás, megalakult az oktatás súlyponti tanszéke, az Általános Jogi Tanszék. 2005-ben végzett az első évfolyam nappali tagozaton.

1999-ben elnöke volt a Nyugat-Magyarországi Egyetem integrációját előkészítő testületnek. Higgadtan, türelemmel vezette az üléseket, fékezni tudta az egymásnak feszülő indulatokat. Bízott abban, hogy a karok életében intenzív, építkező szakasz következik majd.

Fontos feladatának tekintette a szakemberek rendszeres továbbképzését. A FIG ajánlásaira támaszkodó programjainak megfogalmazásában nyomatékosan hangsúlyozta: a gyakorló szakemberek ismereteinek és képességeinek módszeres szinten tartását, fejlesztését, szélesítését, azt, hogy a szakmai, műszaki feladatok végrehajtásához szükséges személyes tulajdonságaik fejlesztését egész aktív életük során segíteni kell a karon szervezett oktatási programokkal is. A GEO ma is ebben a szellemben szervezi továbbképzéseit.

A nemes soproni–selmecbányai hagyományokat ápolja és őrzi, értékét nagyra becsüli. Hitvallása, hogy a hagyomány a nehéz időkben is összetartja a közösséget, jól támogatja az oktatók munkáját, a földmérő, földrendező mérnökök végzés utáni összetartozását, egymás egész életben történő segítségét.

Főigazgatóként programjában küldetesként fogalmazta meg: „meghatározó szerepet betölteni a földmérés, a földrendezés, a térinformatika és az ingatlan-nyilvántartás felsősokú oktatásában”. Ezért mindig mindent meg is tett.

Vezetésével zajlott a kar minősítése, amerikai és magyar rendszerű akkreditációja, erős minősítéssel.

Gráf József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter javaslatára a Magyar Köztársaság elnöke március 15-e alkalmából, a közszolgálat területén végzett, több mint négy évtizedes kimagasló munkája elismeréseként a **Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztj**e kitüntetésben részesítette

Kiss Sándor urat,
a Békés Megyei Földhivatal
nyugalmozott hivatallátvezetőjét;

valamint több évtizedes kiemelkedő, innovatív munkája és helytállása, és nyugdíjba vonulása alkalmából

Winkler Péter urat,
a Földmérési és Távérzékelési Intézet
tudományos főigazgató-helyettesét.

Kiss Sándor

Kiss Sándor 1965-ben geodéziai szakmérnök, 1977-ben geodéziai automatizálási szakmérnök végzettséget szerzett. 1965 óta a Békés Megyei Földhivatal munkatársa, földmérési szakfelügyelő, földmérési osztályvezető, 1982-től a Hivatal vezetője, 2005. október 18-án történt nyugdíjba vonulásáig.

Folyamatos képzéssel és önképzéssel szerzett szakismerete, vezető és szervezőkészsége segítette elő, hogy a Hivatal a kiemelkedő fontosságú és rendkívüli munkaterhet jelentő feladatait határidőre és jó minőségben végezhesse el. A hosszú évek átfogó tapasztalatai és kiváló képességei alapján kiemelkedő szerepe volt a földügyi szakigazgatás műszaki, technikai és technológiai, és különösen az informatikai fejlesztésében.

A közszolgálat területén végzett több mint négy évtizedes szorgalmas és áldozatkész munkája tette méltóvá a kitüntetés adományozására, amely nyugdíjba vonulása alkalmával aktív hivatali életrészeszaka megérdemelt lezárását jelenti.

Winkler Péter

Winkler Péter 1960-ban érettségizett Egerben, a Dobó István Gimnáziumban, kitűnő eredménnyel. Pedagógus szülei példáját követve matematika–fizika szakra jelentkezett a Debreceni Kossuth Lajos Tudomány Egyetemre, azonban a maximális felvételi pontszám elérése ellenére – politikai döntésre – „helyhiány miatt” elutasították felvételi kérelmét (édesapját 1956-ban, akkori állomáshelyén, Abádszalókon a Forradalmi Tanács titkárának választották). Ekkor – középiskolai matematikai tanárának ajánlására – a Heves Megyei Földhivatalnál helyezkedett el, előbb a földnyilvántartás, majd a földmérési műszaki osztály dolgozójaként. Két éves munkaviszony után felvételt nyerhetett a BME Építőmérnöki Karán földmérési szakra, levelező hallgatóként. 1964-ben – munka-

helye ajánlásával – felvették a Moszkvai Geodéziai, Légifényképészeti és Kartográfiai Egyetem (orosz rövidítése: MIIGAIK) fotogrammetria szakának II. év-folyamára, ahol 1968-ban szerzett diplomát.

Külföldi tanulmányi ideje alatt is folyamatosan tartotta a kapcsolatot a hazai szakmai közélettel. A Kartográfiai Vállalat akkori főmérnöke, Domokos György javaslatára diplomamunkáját – magyarországi viszonylatban elsőként – ortofotó térképek készítése témában, a nemzetközi híró Drobüsev professzor irányításával készítette el.

Az egyetem elvégzése után a Kartográfiai Vállalat fotogrammetriai osztályának dolgozója lett, légiháromszögelőként. Eredményes, aktív szakmai tevékenysége alapján meghívták a Földmérési Intézet akkor alakult kutatási részlegéhez. 1970. január 1-jével tudományos segédmunkatársként kezdte meg tevékenységét az Intézetnél. Részt vett a Molnár László által kidolgozott, akkori viszonylatban Európában is egyedül álló analóg légiháromszögelési tömbkiegénylítési eljárások számítógépi megoldásának vizsgálatában, vállalatoknál történő bevezetésének előkészítésében, majd fiatal kora ellenére kinevezték témavezetőnek a „Légifényképek minőségének javítása” témakörben. Ezt a több évig tartó, kiterjedt témakört felölelő projektet számos külső szakértő (BME, MNTI, soproni Erdészeti és Faipari Egyetem) bevonásával hajtotta végre. A számos műszaki újdonságot eredményező (pl. nagypontosságú helikopteres légifényképezés) kutatási tevékenység egyik eredményeként 1977-ben kiadásra került az „I. Légifényképezési szabályzat”, mely hosszú évekig rendszerbe fogta Magyarországon a mérőkamerás légifényképezést.

Az 1970-es években irányította az Anblock-F (Finn Állami Földmérés által kidolgozott) X, Y koordináták meghatározására alkalmas légiháromszögelési számítógépi programrendszer hazai adaptálását, továbbfejlesztését. A programrendszer valamennyi hazai termelő vállalatunknál bevezetésre került, s

ugrásszerű pontosság-növekedést eredményezett a nagyméretarányú EOTR kataszteri térképek fotogrammetriai eljárással történő előállításánál. Mintegy három évig 7 szocialista országban volt témavezetője a „Légiháromszögelési eljárások továbbfejlesztésének”. Ennek eredményeként nevéhez fűződik – dr. Gross Miklóssal együttműködésben – az ALP-Anblock-FT térbeli légiháromszögelési programrendszer kidolgozása és hazai, valamint néhány szomszédos országban történő gyakorlati bevezetése is.

Tervei és útmutatásai alapján gyártották le a magyar „Fotogrammetriai Adatkezelő Berendezés” (FAB) prototípusát, melynek elterjedését az időközben teret hódító asztali számítógépek meggátolták ugyan, de a FAB – koncepcióját tekintve – előfutárnak tekinthető a mai vektoros kataszteri térképek előállítása területén.

Alapító tagja a FÖMI Távérzékelési Központjának. Kezdetben (1980–1990 között) az Analóg Távérzékelési Osztály, majd 1990-tól 2003-ig a Távérzékelési Központ vezetője. Nevéhez fűződik az Intézet fotogrammetriai és távérzékelési analóg feldolgozó laboratóriumának kialakítása, máig működő tevékenységének beindítása.

1980–1990 között az Interkozmosz programban a „Távérzékelési munkacsoport” hazai képviselője. Számos tudományos expedíció (Aga Termovízió, NAK, MKF-6 multispektrális légifényképező kamerák alkalmazási területeinek vizsgálata stb.) hazai szervezője, külföldi expedíciók résztvevője. Szerkesztőbizottsági tagja a „Földünk a Szaljut-6 fedélzetéről”, a „Szaljut-6 izucsat zemli” és a hétnyelvű „Távérzékelési szakszótár” kiadványoknak.

Kezdeményezője volt 1989-ben az akkor igen korszerű képvándorlás-kompenzáló berendezéssel ellátott RC-20 légifényképező kamera beszerzésének, irányította annak hazai beindítását, beüzemelését. Gazdaságos technológiát dolgozott ki a kézikamerás infraszínes légifelvetelezés mezőgazdasági, környezetvédelmi alkalmazására. 1986-ban javaslatára vette fel az Intézet a „távérzékelés” kiegészítő elnevezést.

1990–1993 között szakértő tagja a „Nyitott Égbolt” ENSZ kezdeményezés magyar–kanadai előkészítő bizottságának, majd a szerződések ratifikálásáig a magyar ENSZ delegációnak.

Központvezetőként is folytatta kutatási tevékenységét – témavezetőként irányította a „Budapest agglomeráció felmérése űrfelvételek alapján” a bíráló bizottság által igen sikeresnek ítélt EUROSTAT programot (1997–98). Témavezetője volt az Európai Űrügynökség (ESA) pályázatán elnyert „ERS-1 radar felvételek alkalmazási lehetőségei” kutatási programnak is (1996–98).

Az 1999-ben indult ANP EU harmonizációs program intézeti támaszfelelőse. Ennek a programnak a keretében több, sikeresen végrehajtott K+F tevékenységet végeztek el (többek között CORINE 1:50 000 méretarányú felmérés, VINGIS szőlőültetvény regiszter kialakítása, TAKARNET hálózat fejlesztése stb.).

Az EU harmonizációs program keretén belül közvetlenül Winkler Péter irányította, indítványozta és részben technológiáit kidolgozta a következő országos méretű programoknak:

- 2000-ben, az ország történetében először Magyarország teljes területének légifényképezése egységes, 1:30 000 méretarányban;
- az 1:10 000 topográfiai térképmű raszteres számítógépi állományának előállítását;
- a topográfiai térképek szintvonalainak vektorizálásával 5 m × 5 m rácssűrűségű, Európában is egyedülállóan nagy pontosságú digitális domborzatmodell (DDM) előállítását az ország teljes területére;
- 2000–2003 között a fenti adatokból Magyarország teljes területére nagy pontosságú, 0,5 m felbontású digitális ortofotó adatbázis (MADOP) előállítását.

A térképi vetületre transzformált, a légifényképek eredeti tartalmát megőrző MADOP adatbázis képezi az alapját a Mezőgazdasági Parcella Azonosító (MEPAR) rendszernek. A MADOP adatbázis kedvező fogadtatásra és alkalmazásra talált számos más területen: pl. topográfiai térképek felújítása, kataszteri térképek naprakészségének vizsgálata, NATURA 2000 adatbázisának kiépítése, természetvédelmi területek pontos lehatárolása, úthálózat fejlesztés stb. Többek között ennek is köszönhető, hogy az országos légifényképezési programot és a változások nyomán követését biztosító MADOP adatbázis kialakítását 2005-ben megismételték. A Winkler Péter által kidolgozott, előrelátó technológiának köszönhetően a 2005. évi feladat végrehajtására fordítandó idő és költségek volumene jelentősen lecsökkent.

Winkler Péter sikeres pályázatot készített elő 2004 decemberében a „Gazdasági Versenyképesség Operatív Programja (GVOP)” keretében. Ennek köszönhetően a 2005 novemberében szerződés kötésével zárult közbeszerzési eljárás eredményeként jövő év végére elkészül az ország teljes területére az 1:10 000 méretarányú topográfiai térképmű síkrajzi és vízrajzi tartalmának vektoros állománya is, amely teljesen új, korszerű és gazdaságos alapokra helyezi ezen fontos térképészeti termék szolgáltatását, felhasználhatóságát és felújítását.

1992–2005 között a Magyar Űrkutatási Tanács szakértő tagja. 1995-ben tagja annak a delegációnak, amely aláírja a magyar–indiai űrkutatási együttműködési megállapodást.

Jelentősnek mondható nevezett szakmai-társadalmi tevékenysége is. 1974–1986 között a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület Fotogrammetriai szakosztályának titkára, majd 1986-tól 2004-ig elnöke. 1988-ban az Egyesület – a névváltoztatásakor – javaslatára vette fel a „Távérzékelés” nevet is (Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság). A Nemzetközi Fotogrammetriai és Távérzékelési Társaság (ISPRS) Magyar Nemzeti Bizottságának 1984–2002 között titkára, azóta elnöke. 1996–2000 között az ISPRS VII: Távérzékelési Műszaki Bizottságának titkára. Ebben a minőségében szervezője 1998-ban az MTA-n rendezett, ECO-BP 98' nemzetközi tudományos szimpóziumnak.

1983. óta képviseli a FÖMI-t és a hazai távérzékelési kutatóhelyeket az Európai Távérzékelési Laboratóriumok Szövetsége (EARSeL) tudományos szervezetben. 1992-ben javaslatára, elsőként a közép-kelet európai térségben, hazánkban, Egerben rendezték meg az EARSeL XII. Kongresszusát, melynek szervező-igazgatója volt. 1993–97 között az EARSeL Intéző Bizottságában a kelet–nyugat kapcsolatok referense, 1997–2001 között az EARSeL kincstárnoka. Eredményes szakmai közéleti szereplését 2004-ben EARSeL tiszteletbeli tagsági címmel ismerték el.

Alapító tagja a Magyar Asztronautikai Társaságnak, mely Nagy Ernő díj odaítélésével ismerte el tevékenységét.

Folyamatosan részt vesz – meghívott előadóként – a hazai felsőoktatási intézmények munkájában, törekedve arra, hogy a K+F tevékenység során megismerteket minél szélesebb körben adhassa át a fiatal kollégáknak. 2005-ben a NyME székesfehérvári GEO „címetes főiskolai docens” kítüntető cím adományozásával ismerte el ebbéli tevékenységét.

A felsoroltakon kívül számos nemzetközi és hazai konferencia szervezője, előadója. Cikkei, publikációi hazai és nemzetközi folyóiratokban jelentek meg.

A „Térképészet kiváló dolgozója”. Fasching Antal díjas.

Winkler Péter 2001-től megbízott, majd 2003-tól függetlenített tudományos főigazgató-helyettesként irányítja a FÖMI K+F tevékenységét. Kezdeményező-készsége, ötletgazdagsága jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy az elméleti kutatási eredmények mielőbbi gyakorlati alkalmazást nyerjenek.

Fasching Antal díj

A Magyar Köztársaság földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztere március 15-e alkalmából, a földmérés, földügy és térképészet terén kifejtett kiemelkedő tevékenysége elismeréséül a Fasching Antal díjat adományozta

Hodobay-Böröcz András úrnak,
a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium
Földügyi és Térinformatikai Főosztály
főosztályvezető-helyettesének;

Osskó András úrnak,
a Fővárosi Földhivatal
hivatalvezető-helyettesének;

valamint

Veress Sándor úrnak,
a Digicart Geodéziai Szolgáltató és Fejlesztő Kft.
okleveles mérnökének.

A Fasching Antal díjjal kitüntetettek csoportja

Hodobay-Böröcz András

Hodobay-Böröcz András 1941. augusztus 25-én született Budapesten. 1959-ben érettségizett a ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban.

1961 augusztusától 1974 novemberéig a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott. Az itt töltött munkája során egyebek mellett részt vett a Szolnok város rekonstrukciójával kapcsolatos szabatos városmérésekben, IV. rendű alaphálózatának mérési, számítási munkálataiban, valamint sokszögelési, kisajátítási, házhelyosztási és birtokelhatárolási munkáiban. A 60-as évek végén Jászdózsza és Jászberény belterületi újfelmérésének irányítását végezte sík- majd sztereofotogrammetriai alapo-

kon. Közreműködött az Albertirsa–Vinyica közötti 750 kV-os távvezeték sávtérképének elkészítésében. A Csongrádi-vízlépcső tervezésével összefüggő háromszögelési munkálataiban való részvétele (1973) már vízépítési geodéziai érdeklődését vetítették elő.

1974 novemberétől 1990 novemberéig a Közép-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságon dolgozott. Kezdetben feladatai közé olyan geodéziai munkák tartoztak, mint csatorna-kisajátítások, műtárgyak felmérése, építés-előkészítése, kitzúzése, hossz- és keresztmetszelmérések. A '80-as évek végén részt vett a bős–nagygyarosi vízlépcső egyes tervezési munkálataiban (árvízvédelmi töltések, szivattyútelepek).

1980-ban földmérőmérnöki diplomát, 1985-ben geodéziai szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1990-ben ingatlanrendező földmérői minősítést kapott.

1991. május 15-étől dolgozik a Földművelésügyi Minisztériumban (ma: Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium – FVM). Fő tevékenységi köre kezdetben a földmérési állami alappunkák meghatározására, a földhivatalok és a FÖMI földmérési tevékenységének ellenőrzésére terjedt ki. Állandó feladatát képezik a geodéziai alappont-hálózatok, az Egységes Országos Térképrendszer és annak digitális változatának létrehozásával, karbantartásával és adatainak szolgáltatásával kapcsolatos teendők. A későbbiekben feladatköre kibővült az államhatárral kapcsolatos földmérési munkák irányítási-szervezési feladataival. Megbízása a magyar–osztrák, –szlovén, –horvát, illetve –szerb és montenegrói határszakaszra vonatkozik.

A főosztály nemzetközi kötelezettségei között a 90-es évek elején a Földmérők Nemzetközi Szövetsége (FIG) 7. (kataszteri) bizottságában, majd később a Nemzetközi Geodéziai Szövetség (IAG) EUREF nevű, európai alaphálózatok koordinálásával foglalkozó albizottságában folytatott magas színvonalú tevékenységet.

Maradandó és kimagasló munkát végzett 1996–97-ben a földmérési és térképészeti törvény és végrehajtási rendeleteinek kidolgozása során.

1997 júliusától osztályvezetőként irányítja az FVM Földügyi és Térképészeti Főosztály (2005 elejétől Földügyi és Térinformatikai Főosztály) földmérési és térképészeti feladatait, beleértve a földhivatalok, a FÖMI és a Nemzeti Kataszteri Program Közhasznú Társaság szakmai felügyeletét. 2002-től közreműködik a földhivatalok és a FÖMI szakmai és költségvetési ellenőrzésében, valamint az előbbiek mint központi költségvetési cím költségvetési tervezésében is.

Hodobay-Böröcz András számára a magas szakmai színvonalon, nagy odaadással és igényességgel végzett irányító-szervező munkája, de különösen a Nemzeti Kataszteri Programban és a szakterületi költségvetés tervezésében és ellenőrzésében végzett kimagasló teljesítménye teremtett alapot a magas kitüntetés adományozására.

Osskó András

Osskó András 1942-ben született Budapesten. 1960-ban érettségizett a Petőfi Sándor Gimnáziumban. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1966-ban földmérőmérnöki diplomát, majd 1977-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki diplomát szerzett.

Az egyetem elvégzése után, az állami földmérés keretén belül, a Fővárosi Földhivatal jogelődjénél, majd a Budai Kerületek Földhivatalánál dolgozott, előbb beosztott mérnökként, majd földmérési csoportvezetővé nevezték ki.

1975–1977-ig, majd 1979–1982-ig a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott mint csoportvezető. 1977 és 1986 között hat évet Nigériában dolgozott, előbb mint a vállalat kirendeltség-vezetője, majd a Wreca vízépítő cég geodéziai osztályvezetője lett.

1987-től betöltött munkakörei: a Fővárosi Földhivatal földmérési csoportvezetője, 1992-től pedig osztályvezető és a hivatalvezető általános helyettese.

Szakmai tevékenysége elsősorban a nagy pontosságot igénylő felmérésekhez, ezen belül a főváros földmérési alaptérképének készítéséhez, majd a földhivataloknál ezek vizsgálatához és átvételéhez kapcsolódik. Munkáját a szakmai igényesség és az automatizált eljárások bevezetése jellemzi. Kiemelkedő szerepe van abban, hogy a főváros ma egy olyan digitális adatbázissal és rendszerrel rendelkezik, amely – az országban elsőként – egyaránt alkalmas a földmérési és az ingatlan-nyilvántartási átvezetések és adatszolgáltatások ellátására is.

Példamutató a nemzetközi szakmai tevékenysége is, amelynek során jól kamatoztatja magas szintű angol nyelvtudását. Elnöke a Nemzetközi Földmérő Szövetség (FIG) 7. számú Kataszteri és földügyi igazgatás megnevezésű Bizottságának. Ez a tisztesség – amelyet *Osskó András* az ez irányú kimagasló nemzetközi szakmai tevékenységének elismeréseként kapott – a magyarországi földmérés, térképészet és földügyi szakigazgatás egésze számára nagy megtiszteltetés.

*Osskó András*t a földügyi és térképészeti szakterületen végzett tartós és magas szintű szakmai munkája, valamint eredményes nemzetközi tevékenysége méltóvá tette a „Fasching Antal díj” kitüntetés elnyerésére.

Veress Sándor

Veress Sándor okleveles földmérőmérnök, 1956. október 19-én született Kisvárdán, szakmai felsőfokú tanulmányait a Moszkvai Geodéziai Légifényképészeti és Kartográfiai mérnöki egyetemen végezte 1980-ban.

Ezt követően a budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Fotogrammetriai Osztályán kezdett

dolgozni. Már az első munkahelyén megmutatkozott elkötelezettsége a számítógépes térképezés iránt. Érdeklődése és képességei alapján 1984-ben a Földmérési Intézethez (ma: Földmérési és Távérzékelési Intézet – FÖMI) került, ahol tudományos munkatársként folytatta munkáját.

Részt vett a FÖMI-nél végrehajtott nemzetközi tudományos-műszaki fejlesztésben, melynek célja egy új analitikus háromszögelési módszer kidolgozása volt. Az így létrehozott ALP-ANBLOCK programrendszert több mint tíz évig használták eredményesen Magyarországon, Csehországban és Szlovákiában. Tagja volt annak a fejlesztő csoportnak is, amely kifejlesztette az analóg fotogrammetriai berendezések „számítógépesítéséhez” szükséges programozható illesztő egységet. Ez tette lehetővé, hogy a meglévő fotogrammetriai műszereket még legalább tíz évig használni lehetett digitális térképkészítésre is.

Fontos szerepe volt az első hazai térképészeti digitalizáló rendszer (Kartometer) létrehozásában is. Ez a berendezés alapvető eszköze volt a kataszteri térképek digitalizálásának egészen a térképszkennerek elterjedéséig, és addig 120 db került értékesítésre Magyarországon.

Veress Sándor munkásságának legjelentősebb eredménye a hazai digitális térképkészítés alapeszközének, az Interaktív Térképszerkesztő Programnak (ITR-nek) a létrehozása, melyet kezdetben a FÖMI-ben, majd 1990-től a Digicart Kft.-ben folyamatosan fejlesztenek tovább munkatársaival, az ő vezetésével. Az ITR nélkül nehezen lett volna elképzelhető a kárpótlási munkák eredményes végrehajtása, de a Nemzeti Kataszteri Program keretében végzett munkák nagy része is ITR-rel lett végrehajtvva. Ez a rendszer nyújtott megoldást az értékárányos területosztásra, és ez tette lehetővé először DAT szerinti adatok előállítását is.

Az ITR napjainkig a legnépszerűbb és legnagyobb számban használt, mintegy 3000 példányban működő digitális térképszerkesztő rendszer Magyarországon. A programot használják egyéni-, kis- és közép vállalkozások, földhivatalok, közműtervező és közmű üzemeltető cégek, önkormányzatok és oktatási intézmények.

Veress Sándor nem csak az ITR létrehozásával vívta ki magának a szakma elismerését, de szerény, mindenki számára szolgálatkész segítő hozzáállása tette őt valóban országSZerte ismertté és népszerűvé, mely eredmények és jellemzők alapul szolgáltak a magas kitüntetés elnyeréséhez.

*

*

Életfa Emlékplakett bronz és ezüst fokozat

A Magyar Köztársaság földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztere március 15-e alkalmából *Életfa Emlékplakett* bronz fokozatot adományozott

Ádám István úr

(Jászberényi Körzeti Földhivatal),

Fehér Józsefné úrasszony

(Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földhivatal),

továbbá

Életfa Emlékplakett ezüst fokozatot

Szabó József úr

(Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földhivatal) és

Varga József úr

(Mosonmagyaróvári Körzeti Földhivatal)

részére.

Miniszeri Elismerő Oklevél

A Magyar Köztársaság földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztere március 15-e alkalmából, példamutatóan végzett eredményes szakmai munkássága elismeréséül *Miniszeri Elismerő Oklevél* kitüntetésben részesítette

Barnáné Benyó Róza úrasszonyt
(Kunszentmártoni Körzeti Földhivatal) és

Horváth Frigyesné úrasszonyt
(Kapuvári Körzeti Földhivatal).

A kitüntetett kollégáinknak szívből gratulálunk, jó egészséget, hosszú életet, az aktív állományú munkatársaknak pedig további eredményeket és munkasikereket is kívánunk.

Szerkesztőbizottság

HALÁLOZÁS

Markos László (1916–2005)

A volt BGTV Városmérési Osztályának – ma már nyugdíjas – dolgozói arra készültünk, hogy megünnepeljük *Markos Laci* bácsi 90. születésnapját, 2006. január 1-jén. Sajnos ezt az ünnepelést Ő már nem érthette meg, fél évvel korábban elhunyt.

Markos László 1916. január 1-jén született Sashalmon (ma Budapest, XVI. ker.). Édesapja MÁV tisztviselő, édesanyja gyermekeit nevelő, a háztartásban dolgozó asszony volt. Három testvére: *Gyula*, *Róza* és *Paula*; utóbbi viselte gondját nagy szeretettel haláláig, miután feleségét – *Ilona* asszonyt – elvesztette.

Kereskedelmi érettségit tett 1935-ben, ezen a területen is dolgozott, míg 1938-ban, hirdetésre az Állami Földmérésnél jelentkezett, ahol először gyakornokként dolgozott, majd 1948-ban, kitűnő eredménnyel földmérési szakvizsgát tett. 1945-től az állami földmérésnél, később az Országos Földméréstani Intézetnél, ezt követően az 1951. szeptember 15-én alakult Földmérési Irodánál, majd Városmérési Irodánál dolgozott; 1954. december 1-jétől pedig a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Városmérési Osztályán technikus, majd csoportvezető lett.

Igen sokrétű tevékenysége az 1945-ös tagosítási munkáktól a szabatos városmérési feladatok végzésé-

re, majd irányítására és ellenőrzésére terjedt ki. Rendkívül pontos munkát követelt meg mind magától, mind beosztottjaitól. Korrekt következetességéért főnökei és beosztottjai nagyon tisztelték és szerették.

Vidéki városok felmérési és térképészeti munkái után a főváros új kerületeinek szabatos felmérése, majd a fotógeodéziai munkák irányítása tartozott feladatai közé. Nagy létszámú csoportjának vezetőjeként kiváló munkák kerültek ki csoportja és keze alól, ellenőrzéseiben is a hibátlan minőségre való törekvés jellemezte, mind a tartalom, mind a külalak vonatkozásában.

Több kitüntetés tulajdonosa volt: a „Térképészeti kiváló dolgozója” lett 1956-ban és 1964-ben; miniszeri kitüntetés, oklevelet, vállalati elismerést számtalanszor kapott.

1977-ben nyugdíjba vonult, de 1987-ig rendszeresen dolgozott nyugdíjasként.

1948-ban kötött házasságot *Szölgvény Ilonával*, akivel szeretetben éltek; gyermekük nem született, de testvéreinek gyermekeivel sokat törődött, nagy szeretettel vett részt nevelésükben, gondozásukban.

2005. július 1-jén, rövid szenvedés után hunyt el, sírja a cinkotai temetőben van. Emlékét – a még élő, egyre fogyó – munkatársai szeretettel őrizzük.

Fejes Kálmán,
a „Városmérési Osztály” volt tagja

ORSZÁGOS TÉRINFORMATIKAI KONFERENCIA

A térinformatikai alkalmazások egyik legjelentősebb hazai rendezvényére kerül sor **2006. szeptember 28-29-én**, tizenhatodik alkalommal **Szolnokon**, a felújított régi helyszínen, a Városi Művelődési és Zenei Központban.

A rendezvény célja az, hogy néhány kiemelt témakör vonatkozásában, elsősorban a közigazgatásra fókuszálva, esettanulmányokon keresztül a térinformatikai alkalmazások és azok gyakorlati tapasztalatai kerüljenek bemutatásra, nem megfélekezve a legújabb ismeretek átadásáról sem. A konferencia az előadások mellett munkaműhelyek tartásával és a résztvevők aktív bevonásával tervez megvitatni számos közérdeklődésre számot tartó témakört, ezek: *térinformatikai adatgazdálkodás kérdései* (adatpolitika, közcélú adatok stb.), *e-önkormányzati rendszerek térinformatikai szegmense megvalósításának kritikus kérdései* (digitális közműnyilvántartás – szakági nyilvántartás, ingatlanvagyon kataszter – ingatlan-nyilvántartás együttműködése, címregiszter, DAT összhangja, rendelkezésre állása stb.), *nemzetközi szoftvergyártók bemutatkozása* (termékfejlesztési irányok, jövőkép stb.). A témákat felkért hozzászólók vezetik fel. A plenáris ülés a II. Nemzeti Fejlesztési Terv térinformatikai vonzataival, a 3D lehetőségeivel, a térinformatika alkalmazásának gazdasági megtérülésével és egyéb aktuális kérdésekkel foglalkozik.

A konferencián elhangzó előadások témakörei: területfejlesztés, környezetvédelem térinformatikai vonatkozásai; térinformatikai adatinfrastruktúra, ill. adatgazdálkodás; önkormányzati informatikai alkalmazások; korszerű térinformatikai technológiák; adatérték, minőség, marketing, EU projektek a térinformatikában. A rendezvényt idén is a térinformatikai cégek szakkiállítása kíséri.

Figyeljék a www.otk.hu és a www.hungis.hu honlapokat, mert ezeken folyamatosan újabb és újabb fontos információk fognak megjelenni a konferenciáról.

(Programbizottság)

AZ MFTTT 2006. MÁJUSI PROGRAMJA

Május 9. 14.00 h FÖMI oktatóterem	Mezei Attila, Csornai Gábor: Szezon után, szezon előtt a parlagfűről	Földügyi Szakosztály
Május 16. 14.00 h FÖMI oktatóterem	Tóth Sándor: Digitális térképek – digitális Földhivatal	Felmérési és Területrendezési Szakosztály
Május 23. 14.00 h FÖMI oktatóterem	Herczeg Ferenc: A topográfiai munkák XXI. századi szabályozása	Topográfiai Szakosztály
Május 25. 14.00 h BME Fotogrammetriai Tanszék	Dr. Barsi Árpád, Lovas Tamás: HINS alkalmazása a mobil térképezésben	Fotogrammetriai és Távérzékelési Szakosztály
Május 30. 14.00 h FÖMI oktatóterem	Dr. Szepes András: A különböző 1:10 000 méretarányú digitális topográfiai adatállományok összhangjának vizsgálata	Topográfiai Szakosztály

Helyszínek pontos címe:

FÖMI oktatóterem: 1149 Bp. XIV. ker., Bosnyák tér 5.

BME Fotogrammetriai és Térinformatikai Tsz.: 1111 Bp. XI. ker., Műegyetem rakpart 1–3.
K. épület 119-es terem

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1 9 8 1 5 6 7 5 – 2 – 4 1

A kedvezményezett neve:

Ennek kitöltése nem kötelező

Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltsse ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az **ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELET** pontosan tünteti fel.